

نمبره جلد

مضامین تیسر

قصیدہ در مدح ابوالحسن

قصیدہ تہ از شاہجی افکار فاضل کامل ہو گوئے الغنی صاحب اکبر نور پور
من مضامین تیسر در مدح جناب سیادت آبا حضرت شیخنا مولانا سید
محمد نذیر حسین صاحب محدث دہلوی خطہ درم فیضیہ

روح حسان راست فکرم	و فیض روح القدس من شیدا	سید الحمد تا شدم پیدا
وان میجوی کہ فیض بخش	آن ثنائی کہ مستحق مدح	تا شدم زین بخش نرم شا
حبذا این فیض ان فاضل	خانی محتاج اول فیض عطا	فیض بخشی کہ یزدان خلق
نقش غیرت شال و صبا	و منش رشک حشمت حیوان	یک کلامش بہ اندر از ہا
خاک و رگاہ اول شاہ جہان	می شود شاہ ملک ہستنا	کیما نیست محبتش کہ خیر
از ہمین آل سید بطحا	خوبی سید شریف جین	زینت خانہ گشت از بیجا
اندرین قحط سال و نداری	از پی گریان امام ہدی	کا ندین روزگار شیر و فدا
از تنہای دولت دنیا	دولت دین بہد کہ مستغنی	خوان دین بر کشاد و دوا
صد ہزار آفرین برین است	خلق کیجا ست او تنہا	وہ چہ مروی لباحت تذکر
جو ہر فرد و گوہر کیتا	خلقش در خندہ توحید	بہر ہی خواہی عدو است فدا
یاز یا اینہمہ صلح عمل	حسن اعمال تابع اعتضا	و نظرش آن موافق از کی است
از سر نو دوبارہ نکتہ سرا	عنیت زین مختصری لکیر	پاک دامن ز لوث گہر و لیل

مطلع دوم

مازم این فیض بہنامی را	کز ہدایت پراست افروشا	بارک آمد فیض لدی
در رہ تنگ تیرہ لای ہلا	شرح تحقیق بر فروخت ہنہا	کز ضلالت فداست نام بقلا

اس قصیدہ کہ بعض مباحثات شاعرانہ سے ہمکوائف ہونے پر

وہ چہ شمع کی پیش آن گوید کا مار غیب این چراہ نما داده شد آن سبب است بیان حرف حرفش برون سہو خطا بر بر این وینہ ثابت ندان پنجاب مطہر فہم و ذکا از کسی ظن انصاف مدار پیش ان نایب سول خدا ہر کہ محروم ماند از فیض خلق گردید در ازل اعمی ہر کہ پیش آمدش بمسوخ کے رحم حق را باوست اندعا شوق کشت فوج پیدا ایکہ آوازہات لبز و علا قدیان ز البقیضات ثنا قدم تو پھر زمینیکہ رسد بوجود تو داده اند ضیا ملک شاہ جہان آباد است بالبقیض کشت جنتش ماوسے نہ رسول خدا از و راضی آفتاب دیانت و تقویٰ	مہربا اینہمہ فروغ سہما آئکہ حیار حق و باطل شد قائمہ در فشان معنی ترا جلبت کہ تخطیہ کنند عدا حر فکیران او ہمہ ہلا گر پی اختیار حق گوید سجلا فتن کیست شاہ و گدا شیخ وقت آمدہ بدین شد سجدانیت زان کسی شکر گوش شود اندادہ شد روا حق باوصی نماید استہرا ذکر خیرش غنی غنیمت و نا مطلع سوم از زمین تا لب الم بالا مرحباسید ندیر حسین میرسد آن زمین بجنبہا ازین شمس خندق از تو ای ابرقین و عین عطا ہر کہ یک کام در فلاف تو زد نہ مہر منی اور صنایع قضا بجو تکیہ و کوہ علم و قار	مژدہ آخر سپردان را منی ذات پاکش ہمین فضل خدا لفظ لفظش قرین صدق و صواب حسن قولش لطیف و جہا بحر زمار قطرہ بشمار کیسی استخفاف نیست روا کیست کا و راست دعویٰ ارشاد اکہ از متقیض طفل و فتنے ہر کہ نادیدہ فیض محبت او ہر کہ نشیدہ قول او برضا ہر کہ اہستہ ال باو نتجت تا بود در دمان زبان گویا باز و لچبب مظلومی سرا از وجود تو فکیران را شرف ہر دم از آسمان کنند ندا ہمچنین سعادت ابدی بمقامیکہ گشتہ پیدا ہر کہ جان ہو تو درخت خوار گردید و بہر و وسرا البحق امی آسان علم و عمل خوان فلن عظیم و کان جیا
--	---	--

الشہر و انیت اخلاص + محکم استخوان و قوت و صفا + ذوات اربعین ہر شہری و حید + سجدہ ایمان میان خوف و جاہ + اتباع تو بر ملازم + اخراق و عادات و توطی +
ای کوثر و حرف شد پسند + بر کران افخاں + اما ثناء + کلان فہم و مستلہ لائحدہ + گنجناغم نشان تو زما + خالق خیر و برکت عالم + رحمت مطلق آفریدہ ترا +
سمن نام پیش ازین گویم + شکر بر ما و بر خداست جزا + بس غنی اگر و حق و فضل + تو کجا مدح این جناب کجا + تمام شد